

lyos. Háromlépcsős folyamatban gondolkodik: rajzban tervez, majd fest, szobrot készít, formába önt, mindig a végső plasztikai megoldást keresi.” Schéner Mihály azonban nemcsak a képzőművészet sokféle területén alkot. Gondolkodó is, szigorúan azt mondja, írja, amit ő maga gondol. Tartásában a személyiség megkérdőjelezhetetlen méltósága. (Írásai az Új Auróra folyóiratban, valamint Diabolikon és Kézkivirágzások című kötetében jelentek meg 1988-ban és 1997-ben.)

Schéner Mihály művészetét 1978-ban Munkácsy-díjjal ismerték el, 1984-ben érdemes művész, 1989-ben kiváló művész lett. 1995-től Kossuth-díj fémjelzi munkásságát. 1992-től a Magyar Művészeti Akadémia, 1993-tól a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia tagja.

A Mester „fényes, világító, szín-fényekkel lángolva tobzódó, parádés, pompás” világát Juhász Ferenc gyönyörű, metaforazuhatagánál aligha lehet találóbban jellemezni: „Schéner Mihály: játék és transzcendens merengés, babona és misztikus anyagtűz-ráolvasás, virágos csacsi-ünnep, fülesek királya, rózsakoszorú-koronás, szakállas fejedelemöreg, mosoly, mint virágzó barackfaág a Szűzanya kezében, a csönd kezében tűzliliom, titokmester tétova dűnnyögésből, darázsdörmögés-hangú botorkáló bánat, habos rózsanevetés, szüzek liliomkertje gyermeki ének, gyönygyvirágerdők kislánykoszorúja tavaszi kórus, a háborgás szívéen fehérén harangozva és bólogatva...”

